

5. Про основи національної безпеки України: Закон України: [від 19 червня 2003 року № 964-IV] // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - № 39. – ст.351.
6. Про Стратегію національно безпеки України: Указ Президента: [від 12 лютого 2007 року № 105/200].
7. Морозов О. Інформаційна безпека за умов сучасного стану і перспективи розвитку державності // Віче. – 2007. - № 12. – Спецвипуск. – С.23-25.
8. Баранов О. А. Інформаційне право України: стан, проблеми, перспективи. / О. А. Баранов – К. : Видавничий дім “СофтПрес”, 2005. – 316с.
9. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки / Закон України [від 9 січня 2007р. № 537 - V]
10. Кашкін Д. Нормативно-правове забезпечення інформаційної безпеки України /Кашкін Д., Шакірова О., Кашкін Д., Жаров А. – Режим доступу : http://nc.ufei.ukrsat.com/Kyrsi%202004/tezi/images_tezi/054_.htm
11. Беляков К. І. Інформатизація в Україні: проблеми організаційного, правового та наукового забезпечення [монографія]. / К. І. Беляков. – К. : КВІЦ, 2008. – 576 с.

В статті розглядаються окремі питання правового забезпечення інформаційної безпеки та даються рекомендації по проблемам удосконалення правового регулювання суспільних відносин в цій сфері.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ В ТРАНСПОРТНІЙ ГАЛУЗІ

Рибікова Г.В.,

*старший викладач кафедри кримінального права і процесу
Юридичного інституту «ІПКП» НАУ*

У статті розглядаються проблеми удосконалення чинного законодавства щодо забезпечення безпеки в транспортній галузі

Основою державного регулювання діяльності цивільної авіації України є законодавча та нормативно-правова база, яка складається з Конституції України, Повітряного кодексу України, інших нормативно-правових актів, державних та галузевих стандартів, керівних документів із стандартизації, нормативно-правових актів колишнього СРСР, які не втратили свою актуальність і не суперечать Конституції та чинному законодавству України, документів міжнародних організацій, членом яких є Україна та чинних для України актів міжнародного повітряного права.

Складовою правового регулювання діяльності цивільної авіації є нормативно-правові акти, що діють у сфері управління безпекою польотів:

- Повітряний кодекс України;
- Закон України “Про транспорт”;
- постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.97 за №204 “Про затвердження Порядку здійснення нагляду за забезпеченням безпеки руху на транспорті”;
- постанова Кабінету Міністрів України від 29.03.2000 за №573 “Про утворення Державного департаменту авіаційного транспорту”;
- Порядок збирання та практичного використання інформації бортових систем реєстрації на підприємствах цивільної авіації України, затверджений наказом Міністерства транспорту України від 02.12.96 №382 та зареєстрований в Мін’юсті України 27.12.96 за №752/1777;
- Правила сертифікації експлуатантів, затверджені наказом Міністерства транспорту України від 29.05.98 №204, зареєстровані в Мін’юсті України 09.09.98 за № 552/2999;
- Правила розслідування авіаційних подій з цивільними повітряними суднами в Україні, затверджені наказом Міністерства транспорту України від 12.12.2001 №870, зареєстровані в Мін’юсті України 27.12.2001 за №1088/6279;

- додаток 1 до Конвенції про Міжнародну цивільну авіацію “Выдача свидетельств авиационному персоналу”;
- додаток 6 до Конвенції про Міжнародну цивільну авіацію “Эксплуатация воздушных судов”;
- додаток 8 до Конвенції про Міжнародну цивільну авіацію “Лётная годность воздушных судов”;
- додаток 13 ІКАО до Конвенції про Міжнародну цивільну авіацію “Расследование авиационных происшествий и инцидентов”;
- керівництва ІКАО:
 - “Руководство по расследованию авиационных происшествий и инцидентов” (Дос 9756 AN/9655);
 - “Руководство по предотвращению авиационных происшествий” (Дос 9422);
 - “Руководство по процедурам эксплуатационной инспекции, сертификации и постоянного надзора” (Дос 8335 AN/879);
 - “Руководство по организации контроля за обеспечением безопасности полётов” (Дос 9734 AN/959).
- Директива Ради ЄС 94/56 від 21 листопада 1994 року.

Вдосконалення правового регулювання забезпечення безпеки в транспортній галузі з урахуванням аналізу чинного законодавства слід проводити, зокрема в напрямі адаптації законодавства України в частині, що стосується діяльності цивільної авіації, до стандартів Європейського Союзу. Загальну мету співробітництва України з ЄС в галузі транспорту сформульовано в ст. 64 Угоди про партнерство та співробітництво. Це створює умови для співробітництва та використання досвіду транспортної політики ЄС. Згідно з Угодою вживаються заходи з поступового приведення законодавства України у відповідність із законодавством ЄС. Верховною Радою був прийнятий Закон України "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу" від 18.03.2004 N 1629-IV. Основні напрямки адаптації транспортного законодавства України до законодавства ЄС полягають у такому:

- розробка нормативних актів, що регулюють діяльність транспорту в Україні та відповідають директивам ЄС щодо транспорту, положенням Генеральної угоди про тарифи і торгівлю (ГАТТ) і Світової організації торгівлі (СОТ), Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС, чи вдосконалення існуючої нормативно-правової бази України;

- участь України у міжнародних та європейських транспортних організаціях, виконання резолюцій, рекомендацій, що приймаються в рамках цих організацій; вступ України до міжнародних/європейських транспортних організацій;

- приєднання до конвенцій, протоколів та договорів, укладених під егідою міжнародних та європейських організацій;

- підготовка та укладення двосторонніх міжурядових угод у галузі транспорту між Україною та європейськими державами.

Для ефективної роботи щодо адаптації законодавства України в сфері забезпечення безпеки цивільної авіації до законодавства ЄС потрібен системний підхід, який включає в себе комплекс правових та організаційних заходів. Правові засоби включають в себе розроблення та затвердження відповідних нормативно-правових актів, які регулюють процедуру адаптації законодавства України до законодавства ЄС. До організаційних засобів відноситься побудова чіткої інституціональної моделі, кадрове та фінансове забезпечення процесу адаптації. Можна виділити два елементи приведення нормативно-правових актів України у відповідність до законодавства Європейського Союзу, а саме:

1. Перегляд чинних нормативно-правових актів в сфері, визначеною пріоритетною в Угоді про партнерство і співробітництво;

2. Розробка та вдосконалення процедури правової експертизи проектів нормативно-правових актів в частині адаптації їх до актів ЄС.

Під час правової експертизи нормативно-правового акта суб'єкт нормотворення керується критеріями, які умовно можна розділити на критерії, що мають висуватись до змісту нормативно-правового акта (правові), і технічні критерії до форми нормативно-правового акта (нормопроектувальні). Органи, що видають нормативно-правові акти, повинні при їх розробці враховувати відповідні директиви ЄС та міжнародні стандарти із відповідних питань. Так, зокрема, при здійсненні правової експертизи та реєстрації нормативно-правових актів Міністерства транспорту враховувались норми Конвенції для уніфікації деяких правил міжнародних повітряних перевезень, (Варшава, 12.10.2000, із змінами згідно Гаазького протоколу); Конвенції про міжнародну цивільну авіацію (Чикаго, 1944, додатки до неї); Міжнародних стандартів (з Поправкою 96); Правил міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).

В процесі адаптації українське законодавство необхідно узгоджувати насамперед з директивами ЄС, зокрема тими, які визначають технічні стандарти. Законодавство України щодо авіаційного права розвивалось у відповідності до міжнародних вимог, але в певній мірі воно відображає тільки початок ринкових реформ в Україні. Більше того законодавча практика має свої особливості у тому, що закони не мають прямої дії і їх впровадження та застосування значною мірою залежить від підзаконних актів. Водночас завдяки тому, що українське законодавство базується на міжнародних принципах, воно в значній мірі адаптоване до права ЄС. На теперішній час Кабінет Міністрів України планує, що державна політика щодо розвитку авіаційної галузі в Україні буде комплексною. Завдання держави - забезпечити безпеку польотів, зручність авіаційних послуг для громадян та доходність авіаційної галузі загалом. За умов наближення України до "відкритого неба" з європейськими країнами потрібно розробити та вдосконалити систему заходів безпеки в сфері цивільної авіації з урахуванням досвіду та вимог Європейського Союзу.

Належний контроль за забезпеченням безпеки польотів з боку держави є основоположним принципом і тому було прийняте рішення усім державам - удосконалити систему регулювання авіаційної діяльності шляхом законодавчого вирішення питання автономності відповідних адміністрацій цивільної авіації та забезпечувати зосередження необхідних людських та фінансових ресурсів для посилення контролюючих функцій держави у сфері безпеки польотів, враховуючи тенденцію, що адміністрації цивільної авіації змушені працювати на виконання своїх повноважень за умов постійного скорочення ресурсів, у зв'язку з чим і виникають проблеми ефективності правового регулювання.

Література:

1. Закон України „Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу” від 18 березня 2004 р. № 1629-IV
2. Наказ Міністерства транспорту та зв'язку України «Про затвердження рекомендацій «Зasad адаптації транспортного законодавства України до законодавства Європейського Союзу»» від 18 лютого 2006 року №153.
3. Угода про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами (Європейським Союзом) та їх державами-членами від 16 червня 1994 р.

Усовершенствование правового регулирования обеспечения безопасности в транспортной сфере. В статье рассматриваются проблемы усовершенствования действующего законодательства относительно обеспечения безопасности в транспортной сфере.

КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ПРАВОПОРУШЕНЬ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Штанько А.О.,

ад'юнкт кафедри теорії держави та права

Київського національного університету внутрішніх справ

В статті досліджуються питання щодо розуміння правопорушень та їх класифікації